

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Exemplum Israelitarum poscentium sibi Regem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

niis falsis? quod est sequi ignes fatuos qui
in avia & præcipitia ducunt.

§. V.

Exemplum Israëlitarum poscentium sibi regem

NUnquam sine indignatione lego illud
de Israelitis l. i. Reg. narratam hinc
riam, quare fertur quod *Congregati univesi
maiores natu Israël venerunt ad Samuelem
dixeruntque ei: Constitue nobis Regem ut iudicet
nos sicut & univese habent nationes. & con
grediatur ante nos & pugnet bella nostra pro
bis c. 8.* Quo facto ostenderunt, licet alio
prætextu peterent, gubernationem Dei
displicere, & si non haberent humanos magis
stratus quorum prudentiâ ac imperio regerentur
n. ore aliarum gentium brevi se ab hostibus
suis oppressum iri. O popule stultice &
que ingrate; Aude sine hanc irrogare Deo iniuriam,
legitimum Dominum tuum abieceris, ne regnet
super vos? In Dei thronum subrogare mortalem?
Fierine potest ut plus fiduciam habeas in homine
mortali vilissimo, quam in potentissimo & immortali
universorum Monarcha? Num expectas aliquando
manum eius infirmam qui *in digitis suis appendit
molem terre?* Num iustitiam eius plus ac sapientiâ,
plus fidelitatis & charitatis

I. 4. 11

in administrandis negotiis tuis inesse putas homini quam Deo? Unde ista tam enormis stultæ mentis cæcitas?

Sed hic perversissimus agendi modus eò est intolerabilior in nobis quo magis nos quàm Judæi & ratione instructionis melioris & plurimum nomine beneficiorum Deo obstricti sumus. Nec tamen desisimus prudentiam carnis præferre divinæ providentiæ & nisi gravi aliqua necessitate coacti ad Deum solum spem nostram referamus, fallaci nimium imaginationi confidere. Expeimur enim, quamdiu nobis judicium aliquod remanet ad deliberandum de rebus agendis, quamdiu allucet à rebus creatis spes aliqua vel liberationis vel levaminis malorum quæ patitur, non magnopere nos Deum ejusque opem curare, perinde ac si nullum sit ab eo expectandum auxilium aut nullo modo nobis necessarium, adeo ut vix unquam sincero corde ad Deum confugiamus nisi cum erepta nobis videtur libertas cogitandi cujus alterius potissimum consilium opemque imploremus in desperatissimo aliquo negotio cui tamen cupimus providere; aut cum manifestè deprehendimus nihil esse in humanis rebus unde successum optatum sperare possimus.

In hanc rem referri potest digna memora-

tu historia quam paucis complectitur S. Joannes in suo Evangelio occasione alicujus miraculosi prandii quo Christus Dominus refecit quinque aut sex millia hominum qui in desertos montes secuti erant suavissimi divini verbi prædicatione attracti : quibus cum fame laborantibus non suppeteret unde eam explerent misertus afflictæ multitudinis JESUS, quos jam spirituali cibo paverat, constituit etiam corporali satiare, & quamvis optimè sciret, quid esset facturus, explorandi tamen causâ fiduciam Apostoli sui Philippi, hunc super præsentis necessitate consuluit. Ubi advertere licet Apostolum hunc familiarius solitum cum Christo loqui, uti constat ex eo quod ipse alias in præsentia aliorum non dubitavit rogare Christum: *Ostende nobis Patrem* Joan. 14. Alio tempore cum quidam gentiles vellent Jesum videre, accesserunt ad Philippum ut per eum, quem Christo familiorem existimabant, facilitatem obtinerent accessum. Nec dubium est quin ipse quoque sufficienter cognitam habuerit Magistri sui omnipotentiam, bonitatemque infinitam, cujus quotidie videbat illustria argumenta. Nihilominus cum respondere debuisset illi tam celebri tantorum miraculorum patratori, à quo honorificè inter-

roga

I. 4. m.

rogabatur, quia posset ratione famelicæ turbæ
 de panibus provideri, cum inquam sine hæ-
 sitatione respondere debuisset, admirabili
 ejus providentiæ qua tot Angelorum in cælo
 millionibus conservat vitam, & innumerabi-
 li animantium in terra multitudini escam tri-
 buit in tempore opportuno, haud esse diffi-
 cile huic turbæ hominum qui cibi potusque
 immemores cælestis amore doctrinæ eū se-
 quebantur, mensam parare in deserto. Et nisi
 aliunde constaret ejus responsio, quis non
 crederet sic illum paucis respondisse? Verum
 non eo usque pertingebat ingenium ejus;
 sed quantum humanâ ratione assequebatur,
 erat, ut summam aliquam pecuniæ quam ad
 coemendos panes necessariam putabat, defi-
 niret. Respondit enim: *ducentorum denario-
 rum panes non sufficiunt eis ut unusquisque
 modicum quid accipiat.* Quod si sub pœna ca-
 pitis ei fuisset imperatum ut ducentos illos
 denarios ipse procuraret, aut inde profici-
 retur quæsitum panes necesarios tantæ mul-
 titudini, quos solus ipse suis humeris com-
 portaret, quid hic fecisset Philippus? sine du-
 bio audentissimè implorandam sui sibi Ma-
 gistri gratiam opemque & intentatam mor-
 tem redimendam censuisset exiguo pietatis
 ac fiduciæ in Deum pretio.